

Publicerad 2022-04-30 09:13 av Hon kallar sig poet

Uppdatering original från 2009. Jag finns numera på instagram @honkallarsigpoet

Jag älskar dina tårar ...

Jag älskar ditt leende, all din glädje i rougen.

Ditt röda läppstift tryggt förvarat mot min
underläpp. Även om jag vet att dina tårar vilar
under din makeup också.

Men jag älskar din sjuka, något snuskiga, humor
Din “höga panna” du försöker dölja bakom
hårlockarna med en handgest.

Älskar hur du kramar om mig intensivt och fällorna
i dina kinder, skrattgroparna jag ramlar ner i.

Jag älskar dina ögon. Som du säger:

“Ser bortom tid och rum.” Å ja, det är sant.

Du hör vad jag vill säga.

Utan att jag behöver öppna min mun.

Du känner till mina komplex som om de vore dina.

Och jag känner vad du känner.

Precis som våra hjärtan levde i symbios.

Med samma rytm. Samma flås.

Men älskling förlåt mig nu.

För att… jag älskar dina tårar

När du gråter ut mot mig

När jag tröstar dig

När vi kramas

När vi kysser varandras motpoler

När vår ångest hulkar sig

och vi gnuggar vår smärta

mot varandras bröstorgar

Då är din kroppsvärme

min defibrillator, min hjärtstartare

När vi snyftar över telefon

När vi gråter i sängen
När vi gråter mot varandras axlar
När vi lämnar blöta fläckar på varandras tröjor
eller din mascara rinner ner för dina kinder
Du behöver liksom inte vara vackrare än så
Kanske är det i tröstandet vi knyter starkast band
När vi både stortjuter som ett SOS-alarm
efter en hjärtstartare i närheten

Jag vill kedjeröka dina tårar
Så att jag får dem i lungorna
Så att jag kan hålla dina fingrar när du skakar
Se hur röd du blir under dina värsta stunder.
Jag kan lyssna på ditt skratt och somna lycklig
Men förlåt mig nu
Det är dina tårar jag älskar mest av allt i världen
Det är den stund på jorden
Vi kommer närmare varandras våta drömmar
Då vi delar ryggmärg

Tårdrypande, tårdräpande,
och barbariskt naket.
Snälla förlåt mig nu, men:
"Jag älskar dina tårar, precis
så som dem är och ser ut i dina
ansiktsdrag"

Jag känner till din ångest mot min hals
Vet att du har gått igenom mycket
Som inte ens jag kan förstå, men försöker
Genom att andas tillsammans med dig

Och ändå ville du att jag inte skulle se dem
Dina tårar. Din vattenfasta mascara ljög.
Du vände dig om. Du sa: "Jag vill inte att du ser
mig så här nu." Jag frågade varför?
Och du svarade: "För att jag gråter"

Men jag kramade om dig med ett leende jag bar
tack vare dig. Och vände dig om. Och sa:
"Vet du varför jag gillar dom där tårarna?"
"Nä?" Sa du och harklade dig lite.
Jag strök med handen och torkade med tummen
över dina kinder. Smekte lätt dina tårar
Och sa: "För dom kommer från ditt hjärta..."
Du pausade och sken upp igen.
Och svarade på ditt vanliga sätt:
"Ja, det kan du ta och skriva upp!"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten